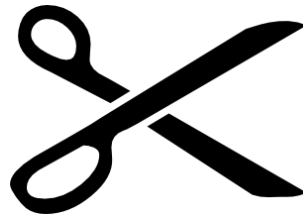

Κούρεμα στο “κούρεμα” των αφεντικών !

«...Η παράδοση των καταπιεσμένων μας διδάσκει ότι η "κατάσταση έκτακτης ανάγκης" που ζούμε τώρα δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας. Πρέπει να κατορθώσουμε να συλλάβουμε την ιστορία έχοντας αυτή την επίγνωση. Τότε θα διαπιστώσουμε καθαρά ότι αποστολή μας είναι να δημιουργήσουμε μια πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης και έτσι θα βελτιωθεί η θέση μας στον αγώνα κατά του φασισμού...»

Walter Benjamin

Πάνω στην έννοια της ιστορίας
Θέσεις για τη φιλοσοφία της ιστορίας, VIII

Ο Γιωργάκης αναγγέλλει δημοψήφισμα...ο Βενιζέλος «απρόσμενα» μπαίνει στο νοσοκομείο με κοιλιακό άλγος, οι ένοπλες δυνάμεις αλλάζουν ξαφνικά ηγεσία, στο Χρηματιστήριο Αθηνών ο Γενικός Δείκτης Τιμών σημειώνει ελεύθερη πτώση σε ποσοστό 6,92%, τα Γαλλικά spreads βαράνε κόκκινο, ενώ τα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια καταρρέουν εν μέσω πανικού που επικρατεί στις αγορές μετά την ανακοίνωση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στην Ελλάδα για το «ευρωπαϊκό σχέδιο διάσωσης». Καλέσματα για εθνική συνεννόηση και ενδοκομματικοί καυγάδες, έκτακτες «συζητήσεις» στη σύνοδο G20 στις Κάννες με τον Γιωργάκη, έκτακτα υπουργικά συμβούλια, εκκλήσεις για εκλογές, πολιτικό κουκλοθέατρο και ερμηνείες για Oscar στη Βουλή εν μέσω εξυπηρέτησης πολιτικών και κομματικών συμφερόντων, ψήφος εμπιστοσύνης και σχηματισμός κυβέρνησης συνεργασίας για την εθνική σωτηρία και την καπιταλιστική σταθερότητα ευρωπαϊκά.

Ο «εκτροχιασμός» των πολιτικών εξελίξεων λόγω του διαγγέλματος -stand up comedy του εθνικού μας μαλάκα, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να μας αποπροσανατολίζει. Ξέρουμε πολύ καλά ότι **οποιοσδήποτε «οδικός χάρτης», σχεδιασμός και πολιτικός προγραμματισμός που επιλέγουν τα αφεντικά μας και οι κυβερνήσεις τους, εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα.** Δημοψήφισμα, εκλογές, κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης, εφαρμογή του άρθρου 48 του Συντάγματος κλπ. Όλες αυτές οι προτάσεις, αν και φαινομενικά είναι αντικρουόμενες και μερικές απ' αυτές φαίνονται εκ πρώτης όψεως κινήσεις λαϊκής βούλησης, δημοκρατικότητας και «κατανόησης» του μαρτυρίου που τραβάμε, δεν είναι τίποτε άλλο παρά αστικές ντρίμπλες, τεχνάσματα μ' έναν κοινό παρονομαστή: **τη διάσωση του αστικού συστήματος εξουσίας, των συμφερόντων της καπιταλιστικής τάξης τοπικά και διεθνώς, μέσω της εκτόνωσης της κοινωνικής δυσαρέσκειας κι οργής, της εθνικής ενότητας και την αναβάθμιση της καταστολής.**

«Where there's a will, there's a way»

Η Κυβέρνηση εθνικής ενότητας ως απάντηση στο πολιτικό αδιέξοδο των αφεντικών μας.

Η κυβέρνηση συνεργασίας -εθνικής ενότητας που προέκυψε δεν είναι τίποτα άλλο παρά η απάντηση του αστικού κράτους στην αδυναμία της προηγούμενης κυβέρνησης να νομιμοποιήσει -υλοποιήσει την μνημονιακή πολιτική και να διαχειριστεί τις κοινωνικές αντιδράσεις. Είναι η απάντηση στην κοινωνική απονομιμοποίηση της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

και συνολικά του πολιτικού συστήματος, με αποκορύφωμα τις αντιδράσεις στις παρελάσεις Πανελλαδικά και τη πρωτόγνωρη συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις της 19-20^{ης} Οκτωβρίου. Η κυβέρνηση συνεργασίας έρχεται ουσιαστικά να διαχειριστεί το πολιτικό αδιέξοδο των αφεντικών μας, δημιουργώντας μια υποτυπώδη κοινωνική νομιμοποίηση απ' την εκλογική βάση των αστικών κομμάτων (Ν.Δ.-Πα.Σο.Κ κλπ.) που θα συμμετέχουν σε αυτήν.

Ας μην τρέφουμε αυταπάτες. Η εφιαλτική κοινωνική πραγματικότητα της ανεργίας, της επισφάλειας, της εργοδοτικής τρομοκρατίας, της κατακρεουργημένης κοινωνικής πρόνοιας, του φόβου και της μπατσοκρατίας, δεν πρόκειται να βελτιωθεί με αυτό το συνονθύλευμα αντιδραστικών κομμάτων και τεχνοκρατών. Ίσα ίσα. Η κυβέρνηση εθνικής ενότητας έρχεται με σοκ, δέος και «εθνική ευθύνη» να :

- προασπίσει και να εφαρμόσει τις κατευθύνσεις της συμφωνίας της 27ης Οκτώβρη στις Βρυξέλες περί «σχεδίου διάσωσης της ευρωζώνης» (κουρέματος του ελληνικού χρέους κατά 50%, αυστηρότερη εποπτεία από τους δανειστές «μας») παίρνοντας τα απαραίτητα και αναγκαία μέτρα για την ασφαλή συμμετοχή των ελληνικών τραπεζών και ασφαλιστικών ταμείων στη διαδικασία «κουρέματος» του χρέους.
- συνεχίσει το «θεάρεστο» έργο του Πα.Σο.Κ. και της μνημονιακής πολιτικής *εξασφαλίζοντας* την εκταμίευση της 6^{ης} δόσης, την άμεση έναρξη και το ταχύτερο δυνατόν ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων με τη τρόικα για το νέο πρόγραμμα, κατάθεση πριν της 20 Νοέμβρη του προϋπολογισμού και ψήφιση πριν της 31 Δεκεμβρίου (έτσι για να αρχίσει καλά η χρονιά!), ολοκλήρωση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2011 στο πλαίσιο της πέμπτης αναθεώρησης του μνημονίου κλπ.
- οξύνει την καταστολή.
- εκτονώσει την κοινωνική οργή και δυσaráεσκια προτάσσοντας σύνεση και εθνική ενότητα.

«Έπεσε η κυβέρνηση, κουρεύεται το χρέος; Γελάει καλύτερα, όποιος γελάει τελευταίος.»

Βιομήχανος που παραληρεί..

*«Το μοναδικό κομμάτι του λεγόμενου εθνικού πλούτου, που στους σύγχρονους λαούς ανήκει πραγματικά στο σύνολο του λαού είναι το δημόσιο χρέος του. Γι' αυτό είναι πέρα για πέρα συνεπής η σύγχρονη θεωρία που λέει πως ένας λαός γίνεται τόσο πιο πλούσιος, όσο πιο βαθιά βουτιέται στα χρέη. Το δημόσιο χρέος γίνεται το *credo* [πιστεύω] του κεφαλαίου. Και από τη στιγμή που εμφανίζεται η χρέωση του δημοσίου, τη θέση του αμαρτήματος ενάντια στο άγιο πνεύμα, για το οποίο δεν υπάρχει άφεση, την παίρνει η καταπάτηση της πίστης απέναντι στο δημόσιο χρέος».*

Κ. Μαρξ, Το Κεφάλαιο, τ. Α'

Συνάδελφοι, συναγωνιστές και σύντροφοι,

Βρισκόμαστε ήδη σε τροχιά αναδιάρθρωσης του χρέους. Τα νούμερα δεν τους βγαίνουν, κι αυτό το γνωρίζει τόσο η κυβέρνηση όσο και οι δανειστές «μας». Με τον κακό χαμό που έγινε σ' όλη την Ευρώπη, μπορούμε να φανταστούμε τη σπουδαιότητα που έχει η Ελλάδα να τηρήσει την Συμφωνία περί «σχεδίου διάσωσης της ζώνης του Ευρώ» και της νέας δανειακής σύμβασης που ψηφίστηκε στις 27 Οκτώβρη στις Βρυξέλες περί «κουρέματος» του ελληνικού χρέους, αυστηρότερης εποπτείας κλπ. Πρέπει να καταλάβουμε ότι **το χρέος που παρουσιάζεται απ' τους πολιτικούς και δημοσιογράφους ως «εθνικό ζήτημα», δεν είναι παρά μια μορφή ταξικής επίθεσης και τρομοκρατίας για να ενταθεί η εκμετάλλευσή μας και να δημιουργηθούν καλύτερες συνθήκες για την καπιταλιστική ανάπτυξη, για το βρικόλακα που ζει ρουφώντας το αίμα της ζωντανής εργασίας μας.** Απ' αυτή τη σκοπιά, **δεν υπάρχει χρέος της χώρας γιατί δεν υπάρχει «κοινό πρόβλημα» εργαζομένων και αφεντικών.** Όταν η καπιταλιστική κρίση απείλησε τις τράπεζες, το ελληνικό κράτος με οικονομικά πακέτα στήριξης πολλών δις. ευρώ έσπευσε **να τις σώσει πληρώνοντας/«κρατικοποιώντας» το χρέος τους.** Έτσι, **κατάφεραν να κάνουν την κρίση του κεφαλαίου, δημοσιονομική κρίση του κράτους, άρα κρίση όλων μας.**

Κάθε υποτιθέμενη λύση του ζητήματος του χρέους, που το αντιλαμβάνεται σαν εθνικό/κοινωνικό πρόβλημα

(επαναδιαπραγμάτευση, λογιστικός έλεγχος, «κούρεμα» ή ολική διαγραφή που μπορεί να εφαρμόσουν τα αφεντικά μας) και όχι ως **μοχλό ταξικής πίεσης, αναδιάρθρωσης και τρομοκρατίας** είναι ψηφοθηρική, αποπροσανατολιστική και πρέπει να απομονώνεται. Όλα είναι στο παιχνίδι και τα αφεντικά μας μπορεί να επιλέξουν οτιδήποτε ανάλογα με τους ταξικούς συσχετισμούς και τους οικονομικούς δείκτες. Που είναι τώρα εκείνα τα κομμάτια της Αριστεράς που ζητούσαν επαναδιαπραγμάτευση και μερική διαγραφή του χρέους, όλοι αυτοί οι επίδοξοι παππάδες -διαχειριστές του συστήματος, να δουν ένα ωραίο «κουρεματάκι» -**υπέρ της επιβίωσης των τραπεζών**- που θα μας κάνει η νέα δανειακή σύμβαση;

- **Η κατάργηση του χρέους είναι ταξικό αίτημα και συνεπάγεται την άρνηση και κατάργηση του χρέους που βαραινεί μόνο εμάς. Η οπτική μας είναι η οπτική της δικής μας στάσης πληρωμών στο κράτος, πριν το κράτος φτάσει να κάνει συνολική στάση πληρωμών σε μας.**

Συναδέρφισσες, συναγωνίστριες και συντρόφισσες,

Έχουμε μπει και σε τροχιά εκλογών. Οι επερχόμενες εκλογές (Φλεβάρης 2012) δεν έχουν να μας προσφέρουν τίποτα απολύτως, ίσα ίσα, έχουν να εκτονώσουν την κατάσταση, να αποπροσανατολίσουν και να καθησυχάσουν την οργή της κοινωνίας με νέες φιλολαϊκές κυβερνήσεις, με νέες «σωτήριες πολιτικές», με νέους πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων της αστικής τάξης, των αφεντικών μας. Είμαστε ενάντια στην λογική της ομαλότητας και της ευημερίας έως ότου πάμε σε εκλογές, καθώς θεωρούμε ότι αυτές μόνο εκτονωτικά θα λειτουργήσουν ως προς το κίνημα συνολικά. Για εμάς, οποιαδήποτε κυβέρνηση αναλάβει μετά τις εκλογές του Φλεβάρη, θα έχει στις πλάτες της ως δεδομένο τα μέτρα που θα έχουν επιβληθεί απ' την χορήγηση της νέας δανειακής σύμβασης και δεν θα ακολουθήσει διαφορετική πολιτική. Γι' αυτό κρίνουμε ζωτικό για το ανταγωνιστικό-αντικαπιταλιστικό κίνημα, να αναλάβει δράση και να συγκροτηθεί απαντώντας δυναμικά ενάντια στην ταξική επίθεση που συνεχόμενα και ακούραστα μας πλήττει, παίρνοντας την κατάσταση στα χέρια του, περιμένοντας απολύτως τίποτα από ηγέτες κι επαγγελματίες πολιτικούς. Μπορούμε και χωρίς αυτούς.

«Ο νέος νόμος πλαίσιο δίνει, το φοιτητικό κίνημα ακόμα ζυμώνεται;»

Ο νέος νόμος πλαίσιο ο οποίος ψηφίστηκε το καλοκαίρι, ήδη ξεκίνησε να παίρνει σάρκα και οστά στην καθημερινότητα των φοιτητών. Το πάσο ανατέθηκε στην εταιρεία Γερμανός και σκάμε πλέον 2,50 ευρώ, οι νέες εστίες στην ομόνοια που θα λειτουργούν από του χρόνου θα είναι με ενοίκιο, οι εστίες σίτισης έχουν αυξήσει το ποσό ανά γεύμα κλπ. Αυτά ήταν κάποια σημεία της υποχρηματοδότησης του κράτους απέναντι στα ιδρύματα και μερικής εφαρμογής του νέου νόμου. Τα ιδρύματα καλούνται μέχρι της 15 Νοεμβρίου να έχουν εκλέξει τα συμβούλια διοίκησης που ορίζει ο νέος νόμος (8 καθηγητές, 6 εξωπανεπιστημιακοί, 1 φοιτητής) έτσι ώστε να αρχίσει να εφαρμόζεται επίσημα από τα ίδια τα ιδρύματα. **Παράλληλα η υπουργός παιδείας έστειλε με επιστολές στα πανεπιστήμια τα σχέδια σχετικά με τον «Καλλικράτη» στα ιδρύματα.** Στην επιστολή της, η υπουργός Παιδείας αναφέρει ανοιχτά ότι με το νέο θεσμικό πλαίσιο που «αναγνωρίζει» τυπικά ως κυρίες ακαδημαϊκές μονάδες τις Σχολές, είναι απαραίτητες οι συγχωνεύσεις και αναδιαρθρώσεις τμημάτων. Αυτό που επιχειρείται στην ουσία απ' το υπουργείο είναι:

- να συνενώσει κτηριακά κάποιες σχολές με σκοπό τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης
- να συμπύξει τα επιστημονικά αντικείμενα και τα προγράμματα σπουδών κάθε σχολής.

Δεν είναι τίποτα άλλο πέρα απ' την εφαρμογή μιας κύριας διάταξης του νέου νόμου που μιλάει ανοιχτά για ατομικά προγράμματα σπουδών με το κάθε μάθημα να αντιστοιχεί σε ορισμένες πιστωτικές μονάδες. Ο καθένας από εμάς θα επιλέγει μόνος του ορισμένα μαθήματα με συγκεκριμένες πιστωτικές μονάδες τα οποία θα αποτελούν το δικό του πρόγραμμα σπουδών. Μέσω αυτής της διάταξης μπορούμε να αντιληφτούμε μια νέα φιγούρα φοιτητή αντίστοιχη με το νέο πρότυπο εργαζόμενου ο οποίος θα είναι ευέλικτος, αναλώσιμος, εξειδικευμένος και θα διαπραγματεύεται με το αφεντικό του ατομικά και όχι με συλλογικές διεκδικήσεις/συμβάσεις. **Επισφαλής εργασία μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο.**

Συνάδελφοι, συναγωνιστές και σύντροφοι,

Απέναντι στην εθνική ενότητα απαντάμε με ταξική ενότητα και πόλεμο. Απέναντι στην καθημερινή μιζέρια και στο αβέβαιο μέλλον απαντάμε με σχηματισμούς δράσης και κοινότητας ζωής κι αγώνα. Απέναντι στις εκλογικές αυταπάτες απαντάμε με ταξικό κι αυτό-οργανωμένο αγώνα δίχως εφησυχασμούς. Απέναντι στους παντογνώστες του αγώνα απαντάμε με ερωτήσεις, πειραματισμούς κι αυτόνομη οργάνωση. Κι απέναντι στους επαγγελματίες πολιτικούς (μικρούς και μεγάλους, αριστερούς και δεξιούς) απαντάμε με...ειρωνεία! Απέναντι στις ανάγκες του αγώνα απαντάμε με κινηματική μνήμη και προλεταριακή εμπειρία: έτσι βλέπουμε και την εξέγερση του πολυτεχνείου. Όχι σαν μια γιορτή. Ούτε σαν γεγονός που ανήκει σε κομματικές νεολαίες. Αλλά σαν μια στιγμή της ταξικής πάλης στην Ελλάδα, με το νόημα της αυτό της εξέγερσης απέναντι στην καταπίεση και το καθεστώς να είναι διαχρονικό.

Δεν χρωστάμε, δεν πληρώνουμε, δεν μας χέζουν!

Αρνούμαστε τη τρομοκρατία του χρέους που μας επιβάλλουν. Αυτό σημαίνει ότι στηρίζουμε, συμμετέχουμε ενεργά, οργανωνόμαστε σε δίκτυα και διευρύνουμε κινηματικές πρακτικές τύπου «δεν πληρώνω». Ξεκινώντας απ' τον χώρο στον οποίο κινούμαστε και σπουδάζουμε/εργαζόμαστε, στο πανεπιστήμιο, να οργανωθούμε σε δίκτυα αρνούμενοι να πληρώσουμε το κόστος φοίτησης μας, **το κόστος αναπαραγωγής της εργατικής μας δύναμης.** Αυτά τα δίκτυα - σχηματισμοί αλληλεγγύης και δράσης θα μπορούν: α) να απαλλοτριώνουν μαζικά συγγράμματα ή να καταλαμβάνουν τυπογραφικές μονάδες ιδρυμάτων ώστε να τα τυπώνουν β) με άμεσες δράσεις (σαμποτάζ σε ακυρωτικά μηχανήματα και ελεγκτές) να διεκδικούν στην πράξη δωρεάν μεταφορές γ) να διεκδικούν δωρεάν στέγαση με καταλήψεις πανεπιστημιακών χώρων κι εστιών δ) να διεκδικούν δωρεάν σίτιση με μαζικές παραστάσεις στις λέσχες και καθημερινή άρνηση πληρωμής.

Γενικεύοντας αυτή την προοπτική στις γειτονιές μέσα απ' τις λαϊκές συνελεύσεις, τις καταλήψεις και τις επιτροπές ανέργων να δημιουργήσουμε ένα συνολικό κίνημα που θα συμπεριλαμβάνει άρνηση πληρωμών σε: α) δάνεια τραπεζών β) εισιτηρίων σε Μέσα μαζικής μεταφοράς και νοσοκομεία, και ταυτόχρονα να προχωρεί σε δράσεις επιβίωσης και ικανοποίησης των καθημερινών αναγκών μας με: α) επανασυνδέσεις νερού, ρεύματος, τηλεφώνου β) απαλλοτριώσεις σούπερ μάρκετ.

Οργανώνουμε την φοιτητική μας απεργία με καταλήψεις, σαμποτάζ κι άμεσες δράσεις.

Για την ανατροπή του νόμου πλαισίου που μετατρέπει ολοκληρωτικά το πανεπιστήμιο σε επιχείρηση/ επένδυση, τη γνώση σε εμπόρευμα και τους φοιτητές σε πειθαρχημένους και ευέλικτους εργαζόμενους. Γιατί σε μια τέτοια περίοδο το φοιτητικό κίνημα δεν πρέπει να μένει ανενεργό, κόντρα σ' αυτούς που το θέλουν υποστηρικτικό του εργατικού κινήματος ή μοχλό πίεσης για τις κομματικές τους φιλοδοξίες, αλλά να παίξει ενεργό ρόλο, να αναβαθμίσει ποιοτικά το λόγο και τη δράση του, ξεπερνώντας τις πατροπαράδοτες -παραδοσιακές πρακτικές και τα γραφειοκρατικά εμπόδια.

Συλλογική στάση πληρωμών από τα κάτω

Καμιά εθνική ενότητα, καμιά εκλογική αυταπάτη

Αυτόνομη ταξική οργάνωση κι αγώνας

Αγώνας διαρκείας -κοινότητα -ζωή με νόημα